

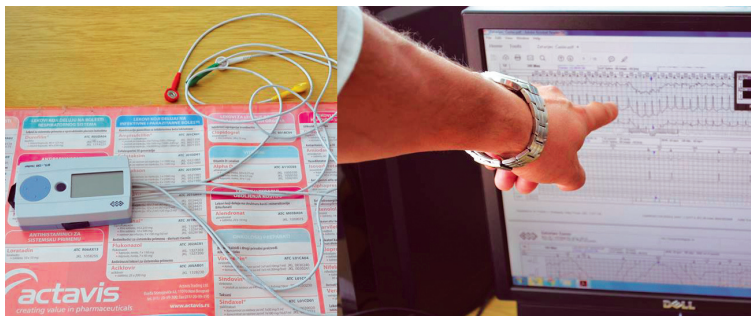
На 18 септември в Димитровград

Откриване на бюста на Христо Ботев

* Ще дойдат Илияна Йотова
и Никола Селакович

Стр. 2

Осигурен Холтер ЕКГ за Здравния дом в Босилеград

Стр. 4

Започна 25-ият пленер „Погановски манастир“

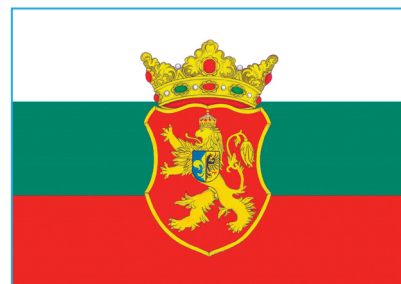
Участват 10
художници
от три
страни

Стр. 9

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА II БРОЙ 29 15 септември 2017 г. Безплатен екземпляр Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ОУ в Босилеград

Български паралелки в първи и пети клас

Стр. 2

Димитровград

Без паралелки на български език

Стр. 2

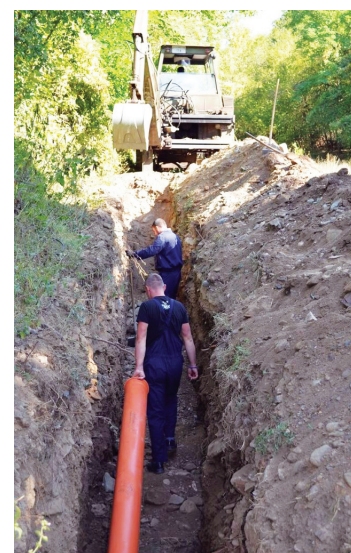
По случай Деня на
Община Димитров-
град – 21 септември

Запланувани бройни мероприятия

Стр. 5

„Услуга“ строи
канализационна
мрежа в квар-
тала Добри гол

Всички
домакинства
в Босилеград
и Райчиловци
наскоро ще
имат
канализацион-
на мрежа

Стр. 3

Един
кмет,
едно
дете
и две
села!

Стр. 10

Репортаж
При Надежда
и Димитър
Илиев
в с. Смиловци

Хора,
сраснали с
природата

Стр. 6

Репортаж

При бившия димитровградски
кмет г-р Симеон Васов в
с. Пъртопопинци

Селско дете
не свиква на
селски живот!

Стр. 8

Продавам камион
ФАП 16/16
регистриран до
23.10.2017 г.
За повече инфор-
мации звънете на
тел. 062/485-475

Обява

„НОВО БРАТСТВО“ търси хонорарни сътрудници: от
Димитровград - двама, Сурдулица – един и Бабушница
- един.

Заинтересованите кандидати могат да се обадят в
редакцията, на адрес – „Кей 29 декември № 8“, Ниш,
или на тел. 018/242-700.

Портал ФАР

интегрира
мултикултуралното
развитие между
Сърбия и България

ОУ в Босилеград

Български паралелки в първи и пети клас

През учебната 2017/2018 година в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград са записани общо 36 първолаци, а 9 от тях ще се учат на майчин български език. В централното училище в града се учат 25 първолачета (16 в сръбската и 9 в българската паралелка), 5 в Райчиловци, а по един в Горна Любата, Горно Тлъмино, Дукач, Долна Лисина, Извор и Гложие. Тази учебна година първолаците са с двадесетина по-малко от миналата година. Освен в първи тази учебна година и в пети клас в централното училище в Босилеград има една паралелка, в която обучението изцяло се провежда на майчин български език, а в нея се учат 9 ученици. В момента на български език се учат общо 36 ученици и то: 9 в първи, 5 в трети, 9 в пети, 7 в шести и 6 ученици в седми клас.

И докато само допреди десетина години учебното заведение е имало около 750 възпитаници, през новата учебна година в общината

Въпреки намляването броя на учениците и другите трудности, благодарение на ангажирането на ръководствата, на Националния съвет и Общината, както и на директора и учителите, успяхме да открием български паралелки в първи и пети клас в основното училище в Босилеград, изтъква Владимир Захариев, председател на Националния съвет на българите в Сърбия и кмет на общината. Изказвам голяма благодарност към родителите на децата, които след разговорите и личните контакти с нас, проявиха желание и записаха децата си за обучение на майчин български език.

Ние не искаме да разделяме децата и родителите и затова всяка година осигуряваме безплатни учебници за всички ученици в училището, без оглед на кой език се учат.0

се учат едвам 460 деца, което е с тридесетина по-малко отколкото миналата година. От общия брой ученици 334 са в централното училище в Босилеград, а останалите в подведомствените четири-

класни и осмोकласни училища в селата.

Обезлюдяването на селата негативно се отразява и върху броя на учениците в подведомствените училища. От първи до осми клас в училището в Бистър има 22 деца, в Долна Любата - 14, в Горна Лисина - 13, а в Горна Любата едвам 10. Поразяващо е положението и в подведомствените начални училища в селата, в които предимно се учат по един или двама ученици. Само по едно дете има в 10 училища - в Млекоминци, Извор, Рибарци, Долна Лисина, Дукач - Дудина махала, Църнощица - Придол, Бранковци, Горно Тлъмино, Долно Тлъмино и Доганица.

За разлика от предишните в началото на тази учебна година училището няма проблеми с липсата на кадри. Директорът на ОУ Методи Чипев казва, че освен по сръбски език и математика в някои подведомствени училища, за всички останали предмети училището разполага с квалифицирани преподаватели.

По традиция тържествено бе отбелязан първият учебен ден в централното училище в Босилеград. И тази година за първолаците и родителите им, за които безспорно този ден бе много вълнуващ и изпълнен с емоции, четвъртокласниците и техните учители бяха подготвили културна програма. От украсената бина в училищния двор те ги приветстваха със стихотворения, рецитали и песнички, посветени на училището и на първия учебен ден. Поздравителни слова изнесоха директорът на училището Методи Чипев и председателят на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия и кмет на Община Босилеград Владимир Захариев. Те им пожелаха здраве, щастие и успех в училището, а ученици от четвърти клас, облечени в народни носии, им подариха тетрадки, моливи, гумички и бонбони.

След тържествената церемония в училищния двор първокласниците, придружавани от родителите и учителите си, влязоха в класните стаи, където Захариев им подари тетрадки, учебни помагала и по една футболна топка, а учениците в българската паралелка получиха и ученически раници. Директорът Чипев

им връчи по една тетрадка и молив, които Министерството на просветата е осигурило за всички първокласници в Сърбия.

Захариев посети и петокласниците в българската паралелка, на които също връчи ученически раници, тетрадки, учебни помагала и по една футболна топка. П.Л.Р.

Новата учебна година
в ОУ „Христо Ботев“

Без паралелки на български език

Учебната 2017/2018 година в ОУ „Христо Ботев“ ще започне без паралелки, в които обучението би се провеждало изцяло на български език. Идеята беше в първи и в пети клас да се формират по една паралелка с този вид обучение, но за съжаление не можа да бъде реализирана. По този начин се оказаха безрезултатни усилията на българските дипломати – посланика на Р България в Сърбия Радко Влайков и генералния консул Едвин Сугарев, които идваха в училището с цел да окуражат и мотивират родителите да запишат децата си в български паралелки. В училището също бяха готови да

започнат обучение изцяло на български език, подкрепваха идеята, но...

Волята на родителите се оказа такава, каквато е. Добра или лоша, логична или нелогична, това вече е въпрос за задълбочени многостранни анализи.

Нека да отбележим, че през тази учебна година в димитровградското основно училище ще се учат общо 529 деца. В централното училище ще има 488 ученици, докато в селските четирикласни училища ще има общо 42 деца, от които в с. Желюша 38, в с. Трънски Одоровци – един и в с. Драговита – двама.

Б.Д.

На 18 септември в Димитровград

Откриване на бюста на Христо Ботев

* Ще дойдат Илияна Йотова и Никола Селакович

Пред сградата на димитровградското Основно училище „Христо Ботев“ на 18 септември в 13 часа ще бъде открит бюстът на великия български революционер и поет Христо Ботев, на чието име е названо учебното заведение.

Оповестено е в Димитровград по този повод да пристигнат вицепрезидентът на Р България Илияна Йотова и генералният секретар в

Кабинета на президента на Сърбия Никола Селакович, както и други значителни политически и дипломатически дейци.

Според програмата, която бе предоставена на журналистите, посочените и други гости, които дойдат в Димитровград на този ден, в 12 часа ще положат венци пред бюста на Васил Левски в центъра на града, след което ще ги приеме кметът на общината д-р Владица Димитров.

Церемонията по откриването на бюста на Ботев ще се проведе от 13 до 13, 30 часа, след което е предвидено посещение на Гимназията „Св. св. Кирил и Методий“, както и полагане на венци пред паметника на Нешков връх, в който са погребани кости на сръбски и български войници, загинали по време на братоубийствената война през 1885 година.

Б.Д.

Започна с работа Центърът за иновативно младежко предприемачество в Ниш

Министър-председателят Ана Бърнабич присъства на откриването на Центъра за иновативно младежко предприемачество в Електронния факултет в Ниш.

- Нашата цел е Сърбия да бъде сред страните, които постигат бърз напредък. Правителството ще подкрепи подобни проекти в цялата република, каза тя.

Правителството на Сърбия отдели около 50 милиона динара за създаването на този център.

Центърът ще бъде оборудван с най-съвременна технология, която ще даде възможност на младите в Сърбия да работят в същите условия като техните връстници в света.

Деканът на Електронния факултет проф. Драган Янкович каза, че стартирането на центъра дава възможност да се използват големите знания и потенциал, които съществуват в югоизточната част на републиката, а също така младите да се доближат до възможностите, които отваря четвъртата индустриална революция.

- Уважаеми сънуващи, вие, които вярвате в младите, добре дошли - каза деканът, добавяйки, че има много хора,

които вярват в работата, знанието, въображението и младостта.

Според думите му най-важното е младите хора да израстват с идеята за предприемачество и тогава няма да се говори, че младите напускат страната.

Има място за повишаване на заплатите на преподавателите, но все още не може да се определи колко, заяви Бърнабич по време на престоя си в Електронния факултет в Ниш.

- Минималната цена на труда също ще бъде увеличена, преговорите вървят добре, подчерта тя.

Минималната заплата в Сърбия в момента е 22 880 динара.

- Нашата цел е Центъра за иновативно младежко предприемачество да стане част от проекта за развитие на Електронния факултет, като по

този начин ще се предотврати изтичането на мозъци.

Помощник-кметът на Ниш Горан Джорджевич поясни, че проектът се състои от три фази и че Центъра за иновативно младежко предприемачество е първата фаза, втората е многофункционалната ламела и третата - Научно-технологичния парк.

- Изграждането на ламелата ще бъде финансирано от правителството на Сърбия с 5 млн. евро, а на Научно-технологичния парк с 10 млн. евро.

На откриването присъстваха и министърът на иновациите и технологичното развитие Ненад Попович, кметът на Ниш Дарко Булатович, областният управител на Нишка административна област Александър Цветкович и председател на нишкия парламент Раде Райкович.

При откриването на стартиращия център бяха представени някои от продуктите на младите предприемачи.

С. Б.

Босилеградски танцьори в Солун

Танцовият състав към Центъра за култура в Босилеград в началото на септември участва във фестивала „Дни на народната култура“ в Солун.

Гостуването на нашите танцьори е осъществено по покана на директора на Одел за култура и спорт към Община Павлос Мелос г-н Статис Анастасидис, в съдействие с Центъра за култура в Босилеград организира

участието на нашите танцьори във фестивала.

В традиционното мероприятие, посветено на културата и традициите на различни народи, които живеят в Солун - грузийци, роми, албанци, понти, власи, племена от Мала Азия и др., тази година взеха участие и танцовият ансамбъл от Босилеград, както и балет „Импулс“ от Русе, Р България. На сцената на открития театър в района Евкарпия боси-

леградският танцов състав, под ръководството на хореографа Саша Радованов, се представи с народни хора от Босилеградско краище.

По време на двудневния им престой в Солун, нашите танцьори имаха възможност да посетят културни и исторически паметници и да се запознаят с красотите и историята на втория по големина град в Гърция.

П.Л.Р.

„Услуга“ изгражда канализационна мрежа в квартала Добри дол

Всички домакинства в Босилеград и Райчиловци наскоро ще имат канализационна мрежа

Публичното комунално предприятие „Услуга“ работи върху изграждането на канализационна мрежа в босилеградския квартал Добри дол, към която ще бъдат свързани последните тридесетина домакинства от тази част на града. Необходимите средства за реализация на проекта на стойност 3 милиона динара изцяло са осигурени от общинския бюджет.

„В момента нашите екипи изграждат главния клон на мрежата, чиято обща дължина от квартала Карапин дол до Добри дол е 1 100 метра“, казва директорът на „Услуга“ Предаг Трайков. „Според плана тази есен ще приключим изграждането на главния клон и веднага ще започнем свързването на домакинствата към него“, подчерта той.

Кметът Владимир Захариев изтъкна, че изграждането на главния клон изцяло се финансира от общината и подчерта, че за свързването към мрежата домакинствата вече не „участват“ с 30 процента за материала и работата, а само заплащат таксата за свързване в размер на 35 000 динара. Той добави, че след като приключи изграждането на канализационната мрежа в този квартал, Публичното предприятие за строителни площи и пътища ще продължи изграждането на кея на Добродолската долина, а върху трасето, по което минава канализационната мрежа, ще построи път, паралелно с пътя към Добри дол и Милевци.

Трайков посочи, че до края на тази или в началото на следващата година ще приключи доизграждането на канализационната мрежа и в квартала Изворщица, към която ще се свържат около 20 домакинства. За реализацията на този проект от общинския бюджет са отпуснати 2,5

милиона динара. Миналата година „Услуга“ построи канализационна мрежа и в местността Браиловица в село Райчиловци, а в момента се върши ремонт на главния клон към махала Лалош. След приключването на тези дейности, до края на годината или в началото на следващата всички домакинства в града и в село Райчиловци ще бъдат свързани към канализационната мрежа. Към водопроводната и канализационната мрежи в Босилеград и Райчиловци са свързани около 1 500 домакинства и фирми. Около 900 от тях са в града и около 600 в Райчиловци.

След приключването на дейностите по изграждане на канализационната мрежа в комуналното предприятие планират да започнат реализацията на проекта за изграждане на пречиствателна станция и колектор за отпадъчни води, което е от особено значение за всички жители на Босилеград и околните села. Директорът на „Услуга“ изтъква, че вече имат изготвен проект, който предвижда в станцията да бъдат вкарвани отпадъчните води от всичките 11 изхода, които след пречистването ще бъдат каналирани в Драговищица. Определено е пречиствателната станция да се построи в местността Браиловица в село Райчиловци наблизо до гатера за обучение на ловни кучета. По думите му стойността на проекта е около 800 хиляди евро - около 300 хиляди евро е цената на колектора, докато за изграждането и оборудването на станцията се предвиждат към 500 хиляди евро. За реализацията на този мащабен проект е планирано по-голяма част от средствата да се осигурят чрез дарения, докато една част ще обезпечи общината.

П.Л.Р.

Петнадесета сесия на Общинския съвет в Димитровград

Бюджетът пак малко изменен

Общинският съвет в Димитровград на сесията си, проведена в началото на седмицата, отново коригира приходната и разходните части на общинския бюджет, така че те сега възлизат на около 779,5 милиона динара. Опозицията, олицетворена предимно в съветниците от партията „Заедно за Сърбия“ Зоран Петров и Драгица Ангелов, посочи, че е било видимо още в самото начало, че бюджетът е конципиран нереално и че до края на годината той вероятно ще бъде пак коригиран (ще бъдат извършени ребаланси) още няколко пъти.

Общинският съвет дискутира и по предложението Отчет за стопанисване на бюджета на Община Димитровград за първите шест месеца от годината. Бюджетът според този документ е реализиран с малко над 30 на сто, което мотивира посочените опозиционни съветници пак да критикуват първоначалните

проектбюджети, на които изложения реплика имаше кметът Владица Димитров. Според думите му новата методология налага някои приходи вече да не постъпват в общинските бюджети, а в сметките на субектите, които реализират конкретни дейности. Така например в бюджета не са регистрирани 237 милиона динара, които от Министерството на стопанството, съответно от Канцеларията за обществени капиталовложения, са отпуснати за ремонтване на сградата на Основното училище „Христо Ботев“ и на местния Дом за стари.

Съветниците гласуваха и Решението за обществените паркинги в общината. Следва да се извършат още някои допълнителни дейности и паркирането в Димитровград занапред ще е срещу заплащане. Разбира се това ще се отнася до улиците в централната част на града. Ще има две паркинг зони

– първа и втора. Първата ще е по главната улица „Балканска“, докато преките улици в близост до нея ще се водят като втора зона. За цената на паркирането предстои да дискутира Общинският изпълнителен съвет, но на сесията на Общинския съвет бяха споменати суми от 30 (по главната улица) до 25 динара (за останалите) за един час престой. За жителите на улиците, по които ще има паркинг места, а които притежават кола, ще има намаление. Казано бе още, че ще се вземе под наем т. нар. „паяк“, а може би ще се набавят и т. нар. „блокатори за колелата“. Плащането за паркинг ще се върши със СМС съобщения.

Общинският съвет прие и Решение за максималния брой заети в органите на местното самоуправление, както и в общинските ведомства и фирми. В момента в тях има общо 284 лица на постоянна работа, но Правителството

на Сърбия е издало съответен акт, според който броят на назначените на постоянна работа в тях в близко бъдеще ще трябва да се намали до 250. Правителството е уважило аргумента, че „Комуналац“ е преуспяваща фирма, която отчита повече приходи, отколкото разходи, което в крайна сметка се отразява и като прилив на средства в републиканския бюджет.

В сравнение с общини с приблизително същия брой жители Димитровградска община „не е толкова зле“, предвид, че на Белопаланска община (а тя е с повече жители) са определени 220 работни места, на Бабушничка (която също е с повече жители) – 129 и т.н. Тревно обаче е, че в малко по-далечна перспектива (до няколко години) броят на назначените на постоянна работа димитровградчани в органите на местното самоуправление и общинските ведомства и фирми трябва

да спадне чак до 105, което, както оцени кметът Димитров, почти е невъзможно, особено ако се има предвид диапазонът на дейностите, които днес върши общественото предприятие „Комуналац“. Той прокламира, че сегашното ръководство на общината ще настоява на всяка цена броят да не спада до посочената цифра, дори и в случай да се оттегли от властта.

На забележката на Драгица Ангелова, че Димитров навремето е заявявал, че проблеми във връзка с намаляването на заетите на постоянна работа в органите на местното самоуправление и общинските ведомства и фирми няма да има, доколкото на местно ниво управляват партиите, които са на власт и на републиканско ниво, кметът даде искрения отговор: „За съжаление, нямам толкова голям авторитет да повлияя върху този въпрос“. Б. Д.

Подарък за димитровградската гимназия

Няколко десетки книги на „История на България“

* Книгата ще получат като дарение и гимназията в Босилеград, както и училищата в селата Звонци и Клисурса.

В самото начало на новата учебна година Гимназията „Св.Св. Кирил и Методий“ бе домакин на делегация на Асоциацията на денталните мениджъри и лекари в България начело с д-р Радослав Таков, които й предоставиха като подарък 70-ина бройки на седмия том (от общо девет) на капиталното издание на Българската академия на науките „История на България“. В този том са отразени историческите събития, станали през периода на осъществяването на България от турско робство от 1878 до 1903 г.

Д-р Таков е по потекло от Звонски край, в който живеят предимно представители на българското малцинство в Сърбия. Пред журналистите той даде изявление, в което между другото сподели мнението си, че „димитровград-

ската гимназия със сигурност се нуждае от искрени приятели и внимание“. Таков изтъкна, че представителите на асоциацията са очаровани от училището и че ги радват „погледите, които ги посрещат тук“.

Директорът на гимназията Снежана Сименова изтъкна следното: „Сънародниците ни от България постоянно ни радват, донасяйки в училището ценни подаръци“. Тя каза, че е възхитена „от прекрасните хора от асоциацията и подаръка им, който е направен от сърце, а не, за да би се отчела някаква евтина реклама“.

Акцията е организирана с помощта на Канцеларията на Националния съвет на българското малцинство в

Сърбия, която се завежда от Иван Таков. Асоциацията ще подари по няколко десетки екземпляра на книгата и на гимназията в Босилеград, както и на училищата в селата в Сърбия, в които предимно се учат деца от българска националност – в с. Звонци в Бабушничко и с. Клаурса в Сурдулишко. Седмият том на „История на България“ ще е от полза предимно за гимназистите, които се готвят за кандидат-студенските изпити във ВУЗ-овете в България.

Нека да отбележим, че по една бройка от книгата получиха и представители на медиите, които се озоваха в учебното заведение, за да отразят събитието – РТ „Цариброд“ и нашия вестник.

Б. Д.

Осигурен Холтер ЕКГ за Здравния дом в Босилеград

Министерството на здравеопазването и Община Босилеград подсигуриха Холтер ЕКГ за босилеградския Здравен дом. Стойността на съвременния медицински уред, който се използва за измерване на сърдечния ритъм и други сърдечни показатели, е 370 хиляди динара.

Директорът на Здравния дом д-р Горан Василев изказа огромна благодарност към кмета Владимир Захариев и Министерството на здравеопазването, които са осигурили уреда и изтъкна, че освен босилеградския Здравен дом на територията на Пчински окръг Холтер ЕКГ притежава единствено още Здравният център във Враня.

Интернистът в босилеградския Здравен дом д-р Денча Стоянчов поясни, че Холтер ЕКГ е преносим медицински апарат за продължително мониториране на сърдечната дейност за период от 24 часа или повече. Той позволява изследването да се проведе в естествената работна и жизнена среда на пациента, при

присъщата му всекидневна активност и дейности, като така се спестява ненужният му престой в болница. ЕКГ Холтерът записва електрическите сигнали от сърцето посредством набор от електроди, прикрепени към гърдите, а електродите са свързани към запамятаващо данните устройство, което може да се носи на колана.

Записаните данни от холтера се прехвърлят в компютър и те ни помагат да поставим точна диагноза за състоянието на пациента, подчерта д-р Стоянчов.

На срещата с кмета в Здравния дом д-р Василев поиска общината да осигури и холтер за измерване на кръвното налягане, с цел ведомството да бъде оборудвано за цялостно диагностично изследване на пациентите със сърдечни заболявания. Захариев прие предложението, изтъквайки, че ще се ангажира да се намери начин да се осигурят средства от бюджета за купуването и на този апарат.

П.Л.Р.

По случай Деня на Община Димитровград – 21 септември

Запланувани бройни мероприятия

Община Димитровград на 21 септември ще отбележи своя празник, който съвпада с великия християнски празник Рождество на Пресвета Богородица, на който е посветена и градската църква. Честването на празника ще продължи три дни, през които е запланувано да се проведат редица мероприятия.

Тържеството ще започне със Света Литургия в градската църква, която ще последва литийно шествие из улиците на града. Ще се проведе тържествена сесия на Общинския съвет и официално ще

бъде открита лятната сцена с амфитеатър в двора на библиотеката „Детко Петров“.

Както и предишните години по случай Деня на общината, така и тази ще се проведе изложба на старите занаяти и селското наследство. Запланувано е и изпълнение на мажоретки. Една от проявите ще е и шахматен сеанс на открито на повече дъски пред платото край фонтана в центъра на града. Във вечерните часове идва редът на духовите оркестри. От 18 часа те ще дефилират из главната улица, докато час по-късно в

залата на Центъра за култура с първите си звуци ще открият официално мероприятияето „Фестивал на духовите оркестри Димитровград 2017“.

Всички дотук посочени прояви са насрочени за 21 септември. На утре ден - 22 септември в СЦ „Парк“ ще се проведе съревнование по подготвяне на лютеница (айвар) под название „Буркан срещу буркан“, ще има програма за деца, ще свири „Царибродски оркестър“, свои изпълнения ще имат и рок банди... Вечерта от 20 часа на сцената в Центъра за култура ще се

представят фолклористи от местното КХД.

Тържествата продължават и на следващия ден - 23 септември, когато край Смиловските езера ще се проведе традиционният „Панаир на балканския агробiodиверситет и селското наследство“, в рамките на което мероприятияето ще бъдат организирани куп дейности. Освен че ще имат възможност да видят автохтонни породи домашни животни, посетителите ще се наслаждават и на редица други зрелищни събития, които ще изпълнят местни

готвачи, въдичари, ловджии, радио-любители... И там ще има музикални изпълнения предимно в етно ритми, характерни за Димитровградския край.

Онези пък димитровградчани и гости, които се определят третия ден на празника да прекарат в града, ще имат възможност в СЦ „Парк“ да наблюдават баскетболни мачове между кадетите на Войската на Сърбия и Българската армия, и в мъжка и в женска конкуренция.

Б. Д.

Празничен концерт по повод Деня на общината

И тази година по повод Деня на общината - 21 септември (Малка Богородица), Община Босилеград със съдействието на Центъра за култура ще организира празнична културна програма. Освен танцовите състави към Центъра за култура и Спортното дружество „Младост“, в концерта ще вземат участие и няколко фолклорни ансамбли от Сърбия и България, както и музикалният състав „Радиация 017“ от Търговище.

Денят на Община Босилеград съвпада с традиционния народен събор, който на Малка Богородица се провежда в града.

П.Л.Р.

Диви прасета атакуват картофите в Босилеградско

Селскостопански производители от Босилеградско пропиха заради набези на глигани по нивите им с картофи. Производителят Асен Стоев от Долнолюбатската махала Клисурани осведоми, че дивите прасета са изровили цялото му насаждение с картофи в градината в Ялов дол. „Очаквах набези на глигани и издигнах висока ограда с бодлива тел и прошки. Но уви, хищниците развалили плета и унищили цялата ми реколта“, подчерта той. „Ще подам оплакване до общината. Надявам се да намери средства да ми възстанови поне част от вредите“, добави потърпевшият. Стоев каза, че глиганите са унищили картофената реколта и на други производители не само в Любата, но и в други села.

„Дивите прасета са отпикали и моята нива, но за щастие аз бях извадил картофите, така че тази година успях да спася посевите“, добави Митко Атов.

Според фермера Асен Антимов от Горна Лисина глиганите атакуват местните ниви заради липса на храна в гората. „Когато спечелих битката с различните насекоми, аз се сблъскам с проблемите с диви прасета. И аз съм

потърпевш“, добави той. Антимов се оплака, че там където е родило, плодовете са много малки – от един два реда едвам ли може да се събере по едно чувалче.

Накои фермери, за да прогонят опасните натрапници, поставят в градините парцали, напоени с дизелово гориво, но и това е даде желания ефект. Производителите от Любатско и Лисинско се оплакаха, че сериозна част от посевите е пострадала и от сушата. Най-напред поради ниските температури, а сега и от сушата и заради проблемите с наводняването тазгодишната реколта е твърде малка. Според тях полза от земеделието тази година няма. И другите посеви – лук, фасул, царевица, домати, крастевици, зеле... също са пострадали от сушата.

Селскостопанските производители не смятат повече да търпят набезите на диви свине и затова канят ловците да изнамерят решение за проблема.

Въпреки увеличената популация на глигани, по време на откриването на ловния сезон в Босилеградско е засетреляно само едно диво прасе.

С.Б.

Комунални дейности в Димитровградско

Нов асфалт на улица „Васил Левски“

Жителите на улица „Васил Левски“ това лято имат късмет - изцяло е подменена водопроводната мрежа, а тези дни улицата ще се сдобие и с нова асфалтова настилка, за която дейност е получено съгласие и от местното самоуправление. Работите по отстраняването на стария асфалт, който до голяма степен бе пропаднал, извърши димитровградското ПП „Комуналац“, което подмени и водопроводната инсталация, докато новата асфалтова настилка сложи пиротската фирма „Друмови“.

Улицата е с дължина около 200 метра. Променянето на водопровода е струвало около 1, 2 милиона динара, докато за новия асфалт ще се дадат около 2, 2 милиона динара. Разходите са поети от димитровградското комунално предприятие. Макар и малка, улицата е доста значителна за града, имайки предвид, че представлява един от подстъпите към ОУ „Христо Ботев“.

ПП „Комуналац“ междуременно провежда работи и по подмянето на водо-

проводната система на улица „8 март“, която е с дължина около 500 метра. На нея обаче няма изцяло да се маха стария асфалт, а ще се асфалтира само разкопаната част за водопровода. От фирмата съобщиха, че подмянето на водопроводната инсталация на улиците „Хилendarска“ и „Власаки Алексков“ все пак ще се проведе през следващата, а не тази година, предвид, че междуременно са поели трудови ангажименти покрай трасето на новата автомагистрала.

„Комуналац“ провежда и дейности по възстановяване на селски пътища. В с. Врабча неотдавна е настан с чакъл махленски път в местността „Мирчине падине“ с дължина около 3 километра. Ремонтан е и пътят през цялото село, както и участъка, който води до местните гробища. Изградени са и отводнителни канавки. Наскоро се очаква да бъдат възстановени и някои пътища в Местната общност Драговита.

Б. Д.

Репортаж При Надежда и Димитър Илиеви в с. Смиловци

Хора, сраснали с природата

Този, който разбира Природата, живее в хармония с Бога

(Едгар Кейон)

Неотдавна се озовах в забърдското село Смиловци. Чувал съм по-рано за хубавия двор на тамошните стопани Надежда и Димитър Илиеви, но не съм го виждал. Те двамата са пенсионери. Трудовия си век прекарвали в Белград, работейки в едно проектантско бюро. Митко е роден през 1944 година в Смиловци, Надежда е с 6 години по-малка. Потеклото ѝ е „отвсякъде“ – Дубровник, Зайчар... Имат син художник, който живее и работи в Берлин, и дъщеря, която е завършила немски език и живее в Черна гора, в Тиват.

Митко го нямаше въкъщи. Пристигнаха им гости от Белград и заедно отишли да се поразходят до Смиловските язовири. Надежда се оказа любезна и разговорлива. Съгласи се да поговорим за вестника ни. Каза, че преди месеци за нея и Митко писал журналиста Чосич. Излязла статия някъде, чули, че много хубаво било написано, но не я чели. Пресметнах, че тук нямаме журналист с такова фамилно име. Да е идвал Югослав Чосич от Белград да пише статия за тях, надали... „Да не е писал Слободан Алексич Кьоса?“, попитах Надежда. „Ах, да, да, Алексич е писал статията, извинявайте, потеклото му е от Смиловци. Ето, там е родната му къща“, посочва с пръст. Слоба Алексич Кьоса също е и смиловчанин, и белградчанин. Работи в РТС. Идва често в родното си село.

И макар че трябваше да се съсредоточа върху приготвянето на вечерята за Митко и гостите (виден лекар-специалист от белградската Акушерно-гинекологична клиника, или както съкратено ѝ викат ГАК, и членовете на семейството му), с Надежда обиколих двора. Заведе ме и в една постройка, която наричали „каменна къща“. Досещате се защо, нали?

Видях куп картини, изработени в най-различни техники – масло, молив... и с най-различни мотиви – пейзажи, актове, портрети, абстракции... Някои е сътворил Митко, тъй като е художник по призвание, някои са им подарили приятели. На пода черги и губери, но старовремски, именно каквито са и най-различните предмети-украшки, сложени в креденците и по полиците. Забелязах, че в къщата няма телевизор и компютър. На пода видях само един стар касетофон, от който звучеше „Радио Скопие“. В Смиловци вълните на тази радиостанция се хващат най-добре и затова всички смиловчани, които слушат радио „помалко са и македонци“. „Знаеш ли с какво е запълнен матрака?“, попита ме Надежда. Разбира се, че не знаех и затова поставих единствения въпрос, който ми се полагаше: „С какво?“ Оказа се, че в него били сухи царевични стъбла „шашанье“. Оригинално! Хем здраво, хем етно! Мале, ма, тези хора май били сраснали с природата!

А двора? Това не е селски двор, какъвто сме свикнали да видим.

Това направо е божествено кътче на планетата.

Куп красиви цветя, художествени творби (скулптури, дело на сина им и колегите му от академията), каменна маса и столове от камъни под орехово дърво, на чийто клон точно над масата вързали старинен клопотар. „Днес тук закусахме“, сподели домакинята, посочвайки масата. И аз тук бих закусал. Бих и обядвал, и вечерял, помислих си. В двора има няколко изсъхнали дървени стъбла, истински художествени творби. Много символика има в тях. Наблюдаваш ги и хиляди мисли ти минават през главата. Ако си чувствителен, разбира се!

Ако не си..., няма! В гората да срещнем такива сухи стъбла, надали бихме им обърнали внимание. Всъщност, вероятно веднага бихме грабнали триона да ги режем. Но тук, в двора на Илиеви, тези стъбла са придобили философски, метафизически смисъл и размер. И за камъните важи същото. Само вместо моторен трион вероятно бихме взели чук! А те в двора на съпружеската двойка са шедьовъри на художника, чието име е – Прородата.

В една от няколко постройки в двора се помещава и библиотеката на Илиеви с около 1000 книги. Обичат литературата, много четат. Любимите автори на Надежда са Селимович, Негош и Кърлежа. И аз тук бих чел много, помислих си. Тук в Смиловци и специално в двора на Надежда и Димитър Илиеви е тихо! Грешка – чува се само чуруликането на птичките. От външния свят ги отделя и висок дувар.

Надежда е образована, чувствителна и нежна жена.

Когато говори, като че ли декламира поезия. Гледам я, слушам я, „превърнал съм се в ухо“ и очаквам във всеки момент да се „хлузне“ в патетика и патос. Но, уви! Не дочаках такова нещо. Всяка дума е на мястото си, изказана ясно, внедрена здраво и смислено в изречение, в мисъл, кристално

и Юлита“ в близост до Смиловци. С години те упорито писали на църковните власти и лобирали светинята да бъде възобновена, и успели. Храмът е възрожден преди няколко години. Благодарат за селото, за района на Забърдието и за Димитровградска община като цяло.

От дома на Илиеви и от Смиловци се прибрах когато падаше първия мрак.

На колегите в колата разказвах къде съм бил и преминавах към детайлите. Съзирам група хора, които се движат към селото. Някой сподели: „Това със сигурност е Митко с приятелите си от Белград. Завръщат се от Смиловските езера“. Друг пък добави: „Знам, че Митко предпочита да върви пеша. Не обича да кара кола“. Тъмнината обаче не ни позволи да видим ясно физиономииите на минаващите. По пътя към Димитровград размислях как хубаво би било и аз да живея без телевизор, компютър, интернет и мобилен телефон, живот какъвто го живеят те.

Когато би ми се удала възможност да „проветря мозъка си“, да избягам от „придобивките на цивилизацията“, да общувам с умни, образовани, културни, одухотворени, но едновременно и толкова земни хора, каквито са те. Да легна както някога, когато бях млад, в цветна ливада, да слушам рапсодията на птичките, да сложа една сламчица в устата, и да чета пак и Селимович, и Негош, и Кърлежа, но и Андрич, и Вазов, и Десница, и Хесе, и Толстой, и Достоевски, и Набоков, и Хемингуей, и Милкович, и...

Б. Димитров

ВЪЗПИТАВАШЕ, ОБЛАГОРОДЯВАШЕ И ОБОГАТЯВАШЕ

На 20 септември тази година се навършват две години от смъртта на нашата дългогодишна сътрудничка и поетеса Снежана Виданович.

Курабийките на баба

Блестящи спомени
като снежинки коледни
танцуват,
танцуват своя валс
докато времето лети.
Магически моменти,
рисували важността си
в стенописа на живота.
Увековечили следите
на блещунките в очите,
дъждовете, стиховете,
безкрайностите сини,
мойта пролет
и твойта есен.
Божествения вкус
на курабийките –
усещам,
усещам как се разпръсва,
как се залепва
и как остава
по повърхността
на навата история.
Ах,
ухае на ванилия.

Тук си.
Чувам те
във всеки мой стих.

Елена РАНЧЕВ

Изповед

Опрости ми, отче,
изповед една:
ти бдеше в храма –
свят,
непоколебим.
Аз останах сама
в черковния двор
и дълго се мислех,
и дълго се мъчех,
и дълго страдах,
и страдаха много
край мене и други,
но направих крачка
към живота нов.
Никой не повярва
на моята жертва,
останах изгнаница
между два свята –
нийде неразбрана,
нийде неприета.
А черната сянка
на духовно расо
следеше ме
с години наред.
Аз бягах от него
като звяр от ласо.
От струи подмолни
животът ми увехна,
слана ме попари.

Но и днес щом чуя
камбанния звън,
той събужда в мене
чудотворна сила,
що от моята пролет
в душа ми се е свила,
що ти ми дари,
що ти ми всели.
Тя в живота ми бди,
глава несклонила.

Съзвездие

Най-напред познах те,
истински познах те
на майчината гръд –
с първия допир,
с първата нежност,
бликнала над мене,
бликнала със сила
в хиляди сияния,
в хиляди созвездия.
Познах те!
Познах те!
Познах те за всегда,
созвездие мое.

Под тебе преплува
цялото ми детство
облечено в радост,
окъпано в слънце,
окъпано в песен,
пролет и безгрижие.

В дните на моминство
пътят ми към тебе
беше по-миражен,
но като по чудо
ти у мен тогава
пак ярко блестеше.
Исках да те гледам
в лунните нощи,
във вечерите тихи.
Исках да те пия,
но ти само веднъж
над мене засия
и в твоята мека,
и в твоята вълшебна,
чудна светлина,
младостта ми изгоря.

В дните на зрелост
трябвах ми много,
много, много сили –
да застана под тебе
и пак да те имам,
и пак да те чувствам,
но пътят към тебе
бе тежък и стръмен,
и с последни сили
към тебе път си пробивах,
към тебе път си пробивах,
но едва те съзирах,
едва те съзирах.

В моята есен
пак те аз желая,
пак те аз сънувам,
но чувствам, че вече
с последния блясък
с мен се сбогуваш,
с мен се сбогуваш.

Пленница

Всеки ден по-ярко
аз виждам и чувствам –
о, Музо премъдра,
богиньо елинска –
пленница съм твоя.

Друг избор аз нямам –
ще нея, щом искаш,
разнолика песен,
ще нея,
ще нея –
пленница съм твоя.

Но дай ми ти, дай ми
по-яка,
по-силна,
жестока
словесна напитка от лира
да бликне под нея:
песен по-честита,
песен по-богата,
песен по-разкошна.

Отведи ме, Музо,
на твоя Олимп,
но не ме затваряй
в акрополска крепост,
макар че съм още
аз пленница твоя.
Дай ми да погледам
в безкрайната шир
душата човешка –
в брилянти промита,
окъпана в слънце,
напита със слънце
и жадна за мир.

О, разнолика,
нежна и тиха,
груба и гръмка,
топла и мека,
хладна и твърда,
ведра и тъжна,
гладна и сита –
в наниз от лета,
душа на поета!

С. В.

Репортаж При бившия димитровградски кмет д-р Симеон Васов в с. Пъртопопинци

Селско дете не свиква на селски живот!

Всеки, който познава д-р Симеон Васов, знае, че е широко скроен човек. Може с него да се беседва по много теми. То с всеки човек може да се беседва, но са редки тези, с които беседата е толкова интересна, сърдечна, аргументирана, аналитична, поучителна...

Тези дни го посетихме на имението му близо до с. Пъртопопинци. Веднага ни предупреди, че фермата не е негова и че той не отглежда нищо, а синът му Александър, който в момента не беше там. Симеон е разделил имуществото на децата си (има и дъщеря Горяна, която живее и работи в Германия), така че сега, както се изрази, „няма нищо“.

Макар че добре разбрахме - „той не отглежда нищо и няма нищо“, все пак не е грешна и констатацията ни, че пенсионираният невропсихиатър със съпругата си Анкица, която в Димитровградско е по-известна с прозвището си Цица, са там да помагат с каквото могат и колкото могат. Първата ни група въпроси се отнасяше до

Броя на животните и пласмента на продукцията.

Семейство Васови във фермата отглежда над 200 глави дребен добитък – овце и кози. Козите са повече. На годишно ниво произвеждат между 1,5 и 2 тона бяло саламурено сирене смес. Между 15 и 20 процента от млякото е овчо, останалото е от козите. С пласмента на продукцията нямат никакъв проблем. Продават го в Белград, но има много хора, които идват на място, за да си купят сирене. Цената е стандартна – 5 евро за килограм. Симеон по принцип не иска да коментира цената, а отговаря като „икономист от първи ешелон“: „Трябва човек да се приспособи към пазарните условия. Покупателната способност на хората е такава, каквато е, така че е по-добре да го продаваме на тази цена, отколкото да търсим повече, а продукцията да ни стои“. Във връзка с количеството

на труда, който трябва да се вложи в тази дейност, и финансовото удовлетворение, което се получава от другата страна, пенсионираният лекар ни даде следния отговор: „Постоянно има работа, но може да се изкарат пари, за да се живее сравнително комфортно, да не се пипам постоянно по джобовете, за да видя дали в тях имам някой динар или не.“

Във всекидневните фермерски работи им помага един работник. Доскоро имало още един, но...

За Пъртопопинци,

родното село на Симеон, което е разположено на няколко стотин метра от фермата, събеседникът ни нямаше много какво да каже. Няма деца, няма млади хора, няма магазини... Според негова свободна преценка в селото са останали може би около 30-ина стари хора, които се занимават предимно със земеделие, тъй като друга работа там вече не може да „вирее“. Разказа ни, че когато той бил млад и когато имало много повече хора в селото, имало и занаятчии, но сега това вече е „минало свършено време“. Имаше и оригинален коментар за настоящата обстановка в Пъртопопинци: „Предпочитам да кажа, че в днешно време дори е неприлично да се задава въпроса какво ново има в селото. Ново може да е само когато някой се разболее или пък когато умре“. Добави и следното: „Когато нямам нищо хубаво да кажа по темата, по-добре е да си мълча.“

Лично той се снабдява с хранителни и други битови стоки в Димитровград. Понякога идва и в магазина в Смиловци. В Димитровград слиза с колата си почти всеки ден. Подчертава, че понякога идва и по няколко пъти на ден.

Предвид, че дълги години се занимаваше с политика, че беше борец за демократически промени по времето на режима на Милошевич и че беше първият димитровградски кмет след

„петоктомврийските“ промени, не устояхме на изпитанието да му поставим няколко въпроса и във връзка с

Политическата му кариера

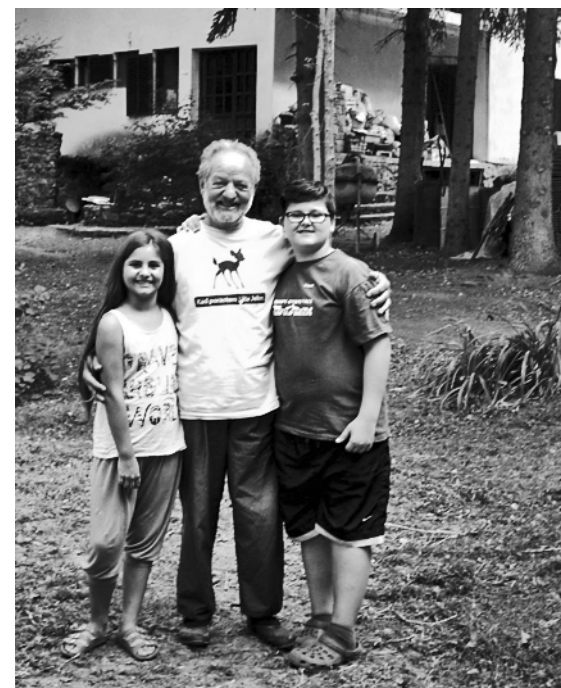
„Към периода, когато бях кмет на Димитровградско, съм амбивалентен. Не съм сигурен дали с този период от живота си трябва да се гордея или пък да се срамувам“, малко ни изненада с отговора домакинът. Припомнихме му думите, които споделяше, когато беше кмет: „Много по-трудно е да бъдеш кмет в малко място, отколкото в голям град“. Призна си, че наистина така е говорил и посочи причината: „В малко място почти всички се знаят. Малките места, каквото примерно е Димитровградско, наподобават на едно семейство. В по-голямо място е по-лесно, защото не всички знаят детайли за живота на кмета. Или, както гласи онази народна поговорка, „Никой не е станал поп в своето село“.

Симеон сподели, че един бивш кмет на Димитровградско навремето му се разсърдил, когато той му съобщил становището си: „Всеки може да бъде кмет, но не всеки може да бъде дърводелец, опинчар, учител или лекар“.

Селският живот

за него, като бивш димитровградски кмет, като бивш медик, работил и в Димитровград, и в Пирот, не представлявал нищо ново. Отговаряйки на въпроса ни, свикнал ли е на селския начин на живот, Симеон с немалка доза учудване ни отговори: „Ами, как да свиквам? Аз съм човек от село. Селско съм дете!“ По темата добави и това, че винаги е мечтаел да се завърне в селото си. По-точно, както каза, „знаел е“.

На имението му е хубаво. Чист въздух, природа, животни... Тук наблизно

са и смиловските язовири. Някога хващали риба в тях, но сега вече няма влечение към въдичарството.

Известно е и влечението му към музиката. Каза, че и сега знае да засвири и запее. Не е вече член на, превърнали се вече в култов на местно ниво, „Царибродски оркестър“, тъй като едно време имал здравословни проблеми, та нямало смисъл да продължава. На въпроса за настоящото здравословно състояние, сподели кратко: „Благодаря на Господа, сега е добре“. Симеон е роден през 1943 г.

Хубавото настроение в деня, в който го посетихме, му вдигаха внучетата Георги и Елена, които лятната си ваканция прекарваха при баба и дядо в Пъртопопинци. На въпроса ни мъчно ли му е за дъщерята, която замина да търси по-добрия живот в Германия, Симеон изтъкна: „Горяна ми липсва много, не малко. Посещавам я обаче често. Тази година вече бях два пъти при нея в град Улм“.

Ето, това беше приказката за бившия димитровградски кмет д-р Симеон Васов. Надяваме се, че репортажът ни излезе хубав. Ако не хубав, тогава поне интересен, защото и събеседникът ни беше такъв.

Б. Димитров

Рождество Богородично – Малка Богородица

Рождество Богородично е един от най-големите празници на Православната църква, чества се на 21/8 септември, сред народа е известен и като Малка Богородица. Този празник е първото събитие, свързано с Евангелието, и разказва за раждането на най-святата сред човеците – Дева Мария. Възпоменава се в настъпващата нова църковна година.

Господ, Който живее на небесата, като поискал да се яви на земята и да живее между човеците, трябвало най-напред да си приготви на нея място, в което да се всели Негова слава – това място бе Пречистата Му Майка.

Пресветата Дева Мария се родила в Галилейския град Назарет от праведни Иоаким и Анна. Иоаким е от царски род - рода на Давид. Анна - от свещенически род - рода на Аарон. Нямали деца и се молили на Бога за рожба.

На един голям празник Иоаким отишъл в Иерусалим да принесе жертва. Там бил упрекнат от първосвещеника, че бил недостоеен като бездетен да принася дар на Бога.

Наскърбен, той отишъл в имението си, дето били стадата му, и се предал на пост и молитва четиресет дни.

Анна, като узнала причината за незавръщането му, разтържена, усилила молитвата си.

Господ изпълнил молбите им: благовестникът на Божиите тайни Архангел Гавриил известил на Иоаким, че ще им се роди преблагословена дъщеря, чрез която ще се благословят всички земни племена и ще бъде

дарувано спасението на целия свят. Също известил и на Анна и й казал да иде в Иерусалим и при „златните порти“ ще намери мъжа си, комуто също е известно това. Отишла, и точно там се срещнали и споделили радостта от ангеловото известие.

Анна родила светата Девица, на която дали име Мариам, което се тълкува „госпожа-надежда“. Родителите принесли жертва благодарствена, като помнели думите на Ангела.

На всяко богослужение в църквата се прославя пресвета Дева Мария, която се удостоила да бъде майка на нашия Спасител Господ Исус Христос. Споменават се с благословение и нейните родители Иоаким и Ана като богоотци, като праотци на Бога, явил се в човешка плът за спасението на цялото човечество.

На празника Рождество Богородично във всички храмове ще бъде отслужена Света Литургия, на която се пее и следната песен:

„Рождението ти, Богородице Дево, донесе радост на цялата вселена, защото из тебе изгря Слънцето на правдата – Христос, нашия Бог, Който развърза клетвата, даде благословение и, като унищожи смъртта, дари ни вечен живот.“

Подготви Д. Христова

Летен лингвистичен практикум във Варна

Всяка година през юли и август Департаментът за усъвършенстване на учителите във Варна организира летен лингвистичен практикум за българските общности от Сърбия, Украйна, Молдова, Румъния и Македония. И тази година ДИКПО Варна предложи своите възможности на участници от Р Сърбия. В летния семинар участваха учители и ученици от Димитровград, Босилеград, Звонци, Панчево, Иваново, Омолица, Нови Сад и студенти от Университета в Белград.

Практикумът включваше часове по роден език, роден край, история и география на България, български фолклор и музика. Най-голям интерес курсистите проявиха към часовете по музика и български фолклор. В програмата по музика преподавателката проф. Попова беше включила и изпълнения на живо на известни имена от българския фолклор. Ученици, учители и студенти имаха изключителната възможност

да се насладят на прекрасното изпълнение на една от представителките на „Мистерията на българските гласове“ Дафинка Дамянова, която в съпровод на виртуозния гайдар Алексей Енчев изпя на живо песента „Изледел е Желю войвода“. Нека да припомним, че тази песен в нейното изпълнение, заедно с Деветата симфония на Бетовен, са изпратени в Космоса, за да търсят нови светове, тъй като планетата ни се представя с най-прекрасното и забележително

от културата и историята на нашето човечество.

И както винаги, полезното бе съчетано със забавното – участниците в практикума имаха възможност да посетят и красивите плажове на Варна, Морската градина, да послушат концертите в Летния театър, да посетят културните и исторически паметници. Накрая всички си тръгнаха с хубав тен, нови приятелски връзки и приятни спомени от слънчевата морска столица на България.

Огнян Цветков

Започна 25-ият пленер „Погановски манастир“

Участват 10 художници от три страни

С изложба в галерията „Методи Метод Петров“ в Димитровград на 8 септември официално бе открито 25-ото издание на художествен плер „Погановски манастир“. Посетителите имаха възможност да видят творби, сътворени по време на тази проява през изминалите години.

Управителят на галерията Зоран Андонов изтъкна, че пленерът се е превърнал в значително културно събитие, което Димитровград промовира като град на изкуството. Той припомни, че в проявата са участвали повече от 250 художници от страната и чужбина и добави, че в резултат на нея общината се е сдобила с повече от 500 творби, голяма част от които днес разкрояват интериорите на водомства и институции в общината.

Пленера официално откри членът на Общинския изпълнителен съвет Славолуб Маноилов, който приветства всички присъстващи в галерията.

Художниците, които участват в тазгодишния пленер, идват от три страни – Сърбия, България и Босна и Херцеговина – Михаела Каменова (София), Станимир Видев (Пловдив), Иван Чолаков (София), Емил Атанасов (Пловдив), Димитрие Коларевич (Нови Сад), Даниела Димитриевич (Ниш), Горан Митич (Ниш), Миодраг Анджелкович Дея (Ниш), Зоран Тешанович (Сечан) и Соня Спироска Остоич (Бана Лука).

Художниците ще бъдат настанени в етно къщата „Конак Тоша“ в с. Поганово.

Б. Д.

С решение на Общинския изпълнителен съвет

Определени цените за престой на децата в детската градина в Димитровград

Общинският изпълнителен съвет на последното си заседание взе решение за определяне на икономическата цена за образованието и възпитанието на децата в местното предучилищно заведение „8 септември“.

Цената за целодневния престой за възпитаниците на градината възлиза на 2 500 динара, докато родителите на децата, които в градината пребивават по четири часа на ден, ще трябва да отделят по 1100 динара.

Тази година в подготовителната предучилищна група, която според закона е задължителна, в детската градина в Димитровград са записани 50 малчутани.

Б. Д.

Награди за най-добрите актьори на Филмовия фестивал в Ниш

Последната вечер от тазгодишните 52. Филмови срещи в Ниш по традиция бе определена за връчване на наградите на най-добрите актьори на фестивала. Главната награда „Гран при Наиса“ получи Небойша Глоговац за ролята си във филма „Конституцията на Република Хърватска“. Войин Четкович и Тамара Алексич спечелиха наградите „Цар Константин“ и „Царица Теодора“ за ролите си във филма „Санта Мария делла Салуте“. За ролята си на баба на Стоянка във филма „Кози уши“ Горица Попович получи най-много гласове на публиката и заслужено спечели признанието за най-добра актриса на фестивала. За първи път тази година бе връчена и наградата „Милорад Мандич Манда“ за най-добра комична роля, носител на която стана Никола Койо.

След церемонията по награждаването, посетителите имаха възможност да видят премиерата на пилотния епизод от сериала „Сенки над Балканите“. Директорът, режисьорът и един от глав-

ните герои в сериала Драган Бйелогърлич заяви, че не се е колебал при избора на мястото за премиерата. „Ниш е домакин на фестивала с дълга традиция и нишката аудитория е най-добрият ми избор за премиерата на поредицата, която от октомври ще бъде излъчвана по РТС в десет епизода“, каза той.

С. Дж.

Филмът „Хипи долината“ – целият свят в една долина, който измами сълзи и скъпи спомени у публиката, припомняйки им преживяванията от младостта и от улицата, която е била мястото за срещи на младежта в Ниш през 70-те години. Тя е била и мястото, където са се учили важни житейски уроци.

ФЕСТИВАЛ НА АНИМАЦИОННИ ФИЛМИ „ЗЛАТЕН ОХЛЮВ“

Във Враня започна V Световен детски фестивал на анимационните филми „Златен охлюв“. Покровител на мероприятиято е Школата за анимационни филми /ШАФ/ от Враня. Във фестивала, който ще продължи от 11 до 15 септември, участват тридесетина гости от САЩ,

Украйна, Македония, Хърватия и Сърбия.

Комисията за подбор от присигналите 862 филма от 80 страни избра 56 в две категории – деца до 15-годишна възраст и юноши от 15 - 19 години. Международна комисия ще оценява филмите от международния конкурс.

Председател на журито е Диана Морз от САЩ, а членове са Снежана Тръстенияк и Янко Баляк от Сърбия.

Провеждането на Фестивала „Златен охлюв“ подкрепиха град Враня, Министерството на културата и информирането и Посолството на САЩ в Белград. С.Б.

Един кмет, едно дете и две села!

В селата Гуленовци и Височки Одоровци в Община Димитровград днес живеят все по-малко хора. В много домове обитават по един или двама души на преклонна възраст, голям брой от къщите вече са рухнали, а старите бунари и водопойните корита стоят като паметници, напомнящи за някогашния живот в селото. И училището, в което отдавна няма ученици, е

рухнало и обраснало в бурен. Единственото движение се случва, когато из селския път минава стадото овце с някой стар овчар или овчарка.

За обстановката в селата разговоряхме с Николай Давитков, кмет на Гуленовци и Височки Одоровци.

- Колко жители в момента има в двете села и как бихте описали днешните условия за живот тук?

И двете села имат общо около сто жители, от които най-възрастният е 94-годишният Борис Джуров. Хората са предимно получатели на пенсии или социални помощи. Много от тях са в лошо здравословно състояние и нямат възможност да отидат в Димитровград, за да си подадат заявка за осъществяване на правото на еднократна социална помощ, така че аз се заемам да им свърша тази работа. Разбира се, понякога изпитвам труд-

ности, защото служителите настояват хората лично да се появят.

- Има ли деца в селото?

Имаме само едно дете и то ходи на училище в Димитровград. Автобусът от и до Димитровград идва по два пъти на ден, лекар ни посещава два пъти на месец – а денят за посещенията му е вторник, докато селския магазин работи два пъти седмично по няколко часа.

- С какво най-много се занимават хората тук?

Предимно със селско стопанство за собствени нужди. Има и такива, които продължават традицията на отглеждане на овце. Няколко домакинства отглеждат по около сто овце, обаче все повече недоволстват. В селата постоянно идват изкупчици на мляко - Нишката млекара, Млекара „Стара планина“ и млекарата към училището

в Пирот, обаче изкупната цена на млякото не се е променяла през последните десет години, докато цените на горивата се увеличили значително. Съществува интерес към работа и развитие, но е трудно да се постигне напредък при липса на работна ръка. Метеорологичните условия също така знаят да причиняват огромни щети върху скромните добиви.

- Дали Вие лично сте доволни от живота в селото?

Сигурно може и по-добре, и по-лесно, но аз не умея да живея на друго място и по друг начин. Не мога да живея в града - имам нужда от селото и от цялото пространство и свободата, което то ми осигурява. И когато отивам в Димитровград, отивам да си свърша някои административни задължения и веднага се връщам. Моят живот е тук! С. Дж.

В Пирот се състоя вторият Фестивал на сиренето и кашкавала

Под егидата на градските власти и на местната Туристическа организация за втора година в Пирот се проведе мероприятиято Фестивал на сиренето и кашкавала. С майсторлъка си се представиха двадесетина мандри от Пирот, Димитровград, Сйеница, Рашка, Крагуевац, Свърлиг и други градове от републиката, известни с млечната си промишленост.

С автентичния, приятен и уморено солен вкус, и с изразената си киселост млечните продукти от нашия край привлякоха много туристи от Пиротска административна област и от България. Бялото саламурено сирене се произвежда по традиционната рецепта на нашите баби - от висококачествено краве или овче мляко с добавка на мая за

сирене /по-добре от стъклена бутилка/.

Приготвянето на домашния кашкавал е малко по-сложно. В топлото прясно мляко, което кипи на котлона, се добавя най-напред солта, а след това и маята. Всичко се разбърква и оставя да ври. Като се разбие добре, сместта се изсипва и хубаво притиска.

Домашният кашкавал е готов за консумация след 2 дена.

Организаторите на фестивала възнамеряват през следващата година да докарат майстори на млечни продукти и от чужбина - от Франция, Швейцария и Италия, известни със своите умения и по света.

С.Б.

Над 200 деца участваха в Забавната футболна школа в Босилеград

Футболният клуб „Младост“ и Спортният съюз „Босилеград“, под патронаж на Община Босилеград, за шеста поредна година организираха Открита забавна футболна школа (Open Fun Football Schools). Този път в школата се включиха над 200 момчета и момичета на възраст от 5 до 14 години. Сред участниците бяха и деца от бежанския център в града.

В продължение на няколко дни под ръководството на треньорите от отборите при Спортния съюз „Босилеград“ децата усвояваха основните знания за футбола и въобще за спорта. Теренът

на стадиона „Пескара“ бе разделен на 11 малки игрища - бази, на които малчуганите упражняваха различни игри с топки, надбягваха се, прескачаха препятствия и др. Целта на мероприятиято е обличаване на децата, без оглед на физическите им възможности, социалните и други разлики, както и развиване на интереса им към футбола и другите спортове и към здравословния начин на живот. Реализирането на проекта подкрепили правителствата на Дания и Норвегия, както и УЕФА и Футболният съюз на Сърбия.

И тази година всички участници в Забавната школа получиха по една тениска, а накрая кметът Владимир

Захариев им връчи грамоти и ги почерпи със сладкиши.

П.Л.Р.

„МТБ маратон” в Димитровград

К. Константинодис абсолютен победител

За шести пореден път в Димитровград се проведе реномираното колоездачно състезание под название „МТБ Маратон”. В спортната проява участваха общо 33-ма колоездачи от Сърбия, България, Гърция, Македония и Република Сръбска.

Стартът и финишът бяха в Димитровград. В големия маратон с дължина 101 километра победи състезателят от Гърция Константинос Константинодис от отбора на „Чилия Дента” от Солун с резултат 4:59:50.

Първокласираният велосипедист в тази категория

Константинодис спечели 50 хиляди динара, докато второкласираният Роман и третокласираният Джолич получиха предметни награди.

В дисциплината среден маратон, чиято писта е с дължина 50 километра, триумфира Лео Кралевски от отбора „Оксиген Скопие” с резултат 2:36:32. Първокласираният състезател в тази дисциплина Кралевски спечели парична награда от 12 хиляди динара.

В дисциплината малък маратон - с писта от 30 километра, първи бе Деян Петров

вич от нишкия „Наисус 018” с резултат 1:35:29.

Най-добри състезатели от Димитровград бяха Милан Георгиев, който зае четвърто място в малкия маратон, и Милош Велев, който в същата дисциплина се нареди на пето място.

Организатори на проявата бяха ведомството за спорт „Спортно-туристически център Цариброд”, Спортният съюз на Димитровград и Планинарското дружество „Цариброд”. Помощ при организирането на проявата оказаха и органите на местното самоуправление. Д. С.

Зона „Юг” – четвърти кръг

Точките отидоха в Лесковац

„Балкански” – „Дубочица” 1 : 2 (1 : 1)

В дербито на този кръг по-успешни бяха гостите от Лесковац. И двата отбора тръгнаха настървено без респект към съперника си, но и без сериозни голове положения. В 34 минута домакините откриха резултата чрез Тодорович. Кушримович от дясната страна отправи ниска топка, която вървеше паралелно с главата линия, от лявата страна връхлетя Тодорович и с рязък удар я заби в мрежата на гостува-

ция тим. Само 4 минути по-късно гостите изравниха чрез Станкович. Стоянович от дясната страна центрира топката и „улучи” точно главата на Станкович, на който не му бе трудно да я отпрати към мрежата.

В самото начало на втората част гостите поведоха в резултата, след като в една суматоха пред вратата на димитровградчани вратарят Милчев кратко отблъсна топката, но на два метра от вратата се

озова Вукоевич и я ритна в мрежата.

До края на срещата и двата отбора имаха по няколко изгодни положения за отбелязване на попадения, които обаче не съумяха да реализират. Домакините играха без благонадеждните титуляри Марков, Манич и Нацков, като това бе една от причините защо не можаха по-силно да се опълчат на добрия отбор от Лесковац.

На трибуните в СЦ „Парк” се озоваха към 400 зрители.

След този кръг „Балкански” остава с девет точки. В следващия той гостува в Търговище на отбора „Пчиня”.

Д. С.

Пчинска футболна лига

Отличен старт на босилеградска „Младост”

След като в първия си мач през новия сезон пред своя публика разгромиха с 4:0 „Младост” от Сувойница, в третия кръг „зелените” бяха още по-убедители и спечелиха с чак 8:2 на гостуването си срещу „Трешневка” в буяновашкото село Лопардинце. „Младост” е начело във вре-

менното класиране в ПФЛ със 6 точки от два изиграни мача и голова разлика 12:4, а трябва да изиграят и отменената среща от първия кръг срещу ОФК „Рота” в Буяновац.

Преди началото на новия сезон босилеградският отбор, ръководен от треньора Владица Манасиев, се подсили

с няколко качествени футболисти от Сурдулица, които абсолютно оправдаха очакванията.

В рамките на четвъртия кръг, на 17 септември (неделя) от 16 часа, „Младост” посреща „Търновац”.

П.Л.Р.

Почина най-старият жител на село Извор

Баба Цветанка Георгиева (Ломничка), по баща Васева, най-старият жител на село Извор и единственият обитател в центъра на селото, неотдавна напусна този свят на 91-годишна възраст.

Синът ѝ Здравчо, който е пенсионер и живее в Ниш, ни разказа, че тя дълги години живяла сама в центъра на Извор. Майка му била по потекло от Босилеград, а детството си прекарала в Райчиловци и когато се омъжила за баща му Владимир, само в тяхната къща имало 14 души. Освен сина Здравчо и дъщерята Калина, която също е пенсионер и живее в

Босилеград, баба Цветанка има и 4-ма внуци и 8 правнуци.

В центъра на Извор се намират най-голямата църква в Босилеградско „Света Троица” и старото Килийно училище, както и извора, от който с питейна вода се снабдяват жителите в града и в околните села. Някога селото е било административен център на Босилеградско, имало е прогимназия, магазини, кръчми, хлебопекарници...

За съжаление на пространния площад и в старите къщи с уникалната архитектура вече няма хора. От време на време църквата посещават екскурзанти от България или някои официални делегации. Дано след като общината миналата година асфалтира пътя до селото, в Извор започнат да идват поне повече туристи. П.Л.Р.

Планинари от Босилеград покориха връх Ощра чука

Един връх, две планини

В организация на Сдружението за планинарство „Младост” двадесетина планинари от Босилеград на 9 септември участваха в изкачването на връх Ощра чука на планина Девица над Соко баня. В „Седмото международно изкачване на Ощра чука”, което организира едноименното планинарско дружество

от Соко баня, участваха над 700 планинари и любители на природата от 45 планинарски сдружения от различни краища на Сърбия и България.

Участието на босилеградските планинари в изкачването и този път подкрепи Община Босилеград, която им осигури безплатен транспорт до Соко баня. П.Л.Р.

Възпоменание

На 27 септември се навършват ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашата мила майка

ВЕРКА СЛАВОВА

от Димитровград

Винаги ще я помним с обич и признателност.

Славица и Ана със семействата си

Възпоменание

На 17 септември се навършват ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашата мила съпруга, майка, свекърва и баба

БОРКА СОКОЛОВА

(1932-1992)

родена в с. Долна Любата, живяла във Враня

Ще пазим от забрава спомените за твоите добрини.

Почивай в мир!

Съпругът Сокол, синовете Анани и Леонча, снахите Снежана и Марица, внуците Никола, Марко, Велько и Теодора

ПОЛОВИН ГОДИНА без

МИЛЕ МИЛАНОВ

и

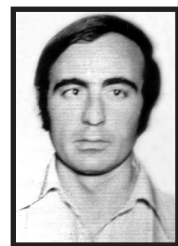
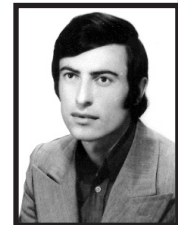
ЧЕТИРИДЕСЕТ ГОДИНИ без

ИВАН МИЛАНОВ

Вечно ще пазя от забрава хубавите спомени за милите вуйчовци.

Почивайте в мир!

Племенницата Сунчица

На интервю за работа:
- Какви са Вашите основни недостатъци?
- Мързел...
- Това ли е всичко?
- Бе не е само това, ама ме мързи да изреждам.

Добро утро, това общината ли е?
- Да, кажете!
- Бихте ли ми разказали един виц?

На интервю за постъпване на работа мениджърът попитал кандидатка дали има необикновени таланти.

Вицове

- Да, спечелих няколко награди по решаване на кръстословици и писане на лозунги. - отговорила тя.
- Отлично, но на нас ни трябва някой, който да проявява такава интелигентност в работно време.
- О, нямате грижи - всичко това го направих в работно време.

- Шефе, може ли да сложим нещо в офиса, за да се чувстваме по-комфортно на работа?

- Какво, бе, Иванов?
- Примерно... казан за ракия...

- Искам да ме доминираш, но искам да се чувствам и еманципирана!

- Добре, кучко, отивам в кръчмата докато решиш какво точно искаш!

Жена хока мъжа си:
- Снощи пак те видях да излизаш от кръчмата!
- Ми к'во да правя бе, жена? Все пак, не мога да живея там.

Афоризми Симеон КОСТОВ

- Нямаме какво да крием. А още по-малко да го покажем.
- Дошло време да стягаме колана - около врата.
- Лекарите ми казаха, че и на сън не смея да пия. Затова пия буден.
- Полицията ни взима мярката, а политиците ни кроят шапките.
- Езика на просяка е универсален.
- Че какво ако поетите просят!? Това е техния принос към националната култура.
- Велико щастие е човек да доживее демокрацията, а още по-велико - да я преживее.
- Нашите политици не крадат директно. Институциите си вършат работата.
- Вратата на някои министри не скърца. Редовно се подмазва.
- Макар че Европейските врати са ни широко отворени, ние още търсим ключа.

Здраво дедо Мане

Рабун

Дедо Мане, преди ти да ми пишеш ко си дошъл из Ниш, че ти я пишем за големуту главоболию що имаю нашите опшнаре. Стигло писмо од върат на държавуту да се намале тия джболебонье що йеду из държавните ясле. Това писмо йе стигло и при вас, дало йе жешко и на вашите куравелници. Не знам ко йе при вас, ама нашите су се много накотили, напълнили све канцеларийе у опшинути и празне собе около нју, нема куде да седу. Свака партия си примала свои човеци и ко се смени влас, они си остану, най-често се офарбаю с боюту на тия що су на влас, а новите си и доводе свои човеци - заслужни партийци. Па почеше да се роие ко пчеле, да отвараю некиква нова оделенъа, некикве канцеларийе, агенцийе и слично и тамо да прибираю свои партийци. Натураше шефа до шефа, помокьници, секретари, секретари на секретарете, помокьници на помокьниците. Ма убавило. Клате ногъе, играю игрице на компютерете, пишу, преписую... А плате убаве, а работа никиква. Съга кажу, това убавило за некои се привършава. Че отпущаю човеци, ама кои да отпуше. Ако йе по некикву правду, требе да отпуше тия що су последни дошли. Ама ко нии да отпуши тая влас, ка гии йе она доводила, ка су това ниини партийци, ниини партийски „кадрове“? Не иде нии да отпуше, а да остану на работу „кадрове“ на опозициюту!? А тия от опозициюту, кои йош не су прешли или нече да преоде у новуту влас само ржу и прете - че суде ако гии отпуше. По йедно време властта поче да моли тия що су постари да иду у пензию или на биро до пензию. Обещаваю дека че гии дарую убаво. А они се инате - траже да гии дарую ко що даруваше тия из пошуту, дистрибуциюту, бензинскъете пумпе, „Заставу“ из Крагуйевац... А на опшинскуту влас това се види кода, одека да найду толкова много паре? А и нейе само това. Ко опозициюту да дарую тека убаво. За съга йе „мъртва търка“, само се шушнъе, слуги и чека. Ама некой пронесе вес дека тия из върат погершили, требе много повече да се отпуше. Опшинути били турили у групу на опшине до 20 000 човеци и според това одредили смањенъето, а нийе немамо ни 10 000 душе. Съга стружу а уши и чекаю друго писмо, да преполове запослените у държавните службе. Е ка стигне това писмо (ега никигаш не стигне, иначе смо га заубавили), че буде страшна сеч на запослени и от опозициюту, ама че пострада и некой од най-новите „кадрови“.

Ичера иде деда Лула у град и се позабави. Ка се върну, малко весел, рече дека нашите се снашли. Никого нема на силу да отпушаю, а вишакат че запосле преко некикве приватне агенцийе за запошљавање и преко некикви „радови“. Не зная да ми обясни ко че буде това, ама рече, доста ядосан - „Това опшинският коров не може да се искорени ни с тотал“.

Не знам къв му йе тия тотал, ама знам дека ка има некикви проблеми страдаю само работниците по фабрикете и никой друг. Не знам при вас тека ли йе било, ама я се не плашим за държавните службеници, ни при вас ни при нас. Они се увек „снайду“.

Айд у здравље деда Мане.

Баба Суца

Разговарят две съседки:

- Зимнината си е зимнина, но не забравяй, че и тока ще поскъпне!

- От утре започвам да затварям и буркани със светулки.

Карикатурен екран

ПАНСИОН САКС-БАЛКАН ДИМИТРОВГРАД /ЦАРИБРОД/
www.sax-balkan.co.rs

Собственик: ИВИЦА ИСТАТКОВ
Моб: +381 63 436 626
Улица: Балканска 18
Димитровград - Сърбия
Телефон - прием:
+381 10 363 566
Моб: +381 69 363 5661
Факс: +381 10 363 566
e-mail: ivicaistatkov@yahoo.com

